

TABEL DE CONCORDANȚĂ

la proiectul hotărârii de Guvern pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 950/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisaruri pentru localitățile urbane și rurale

1	Titlul actului Uniunii Europene, inclusiv cele mai recente amendamente incluse Directiva Consiliului Comunității Europene din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (91/271/CEE) adoptată la Bruxelles, (publicat în J.O L135 din 30.05.1991). Ultima versiune consolidată: 01/01/2014.				
2	Titlul proiectului de act normativ național Proiectul hotărîrii de Guvern pentru modificarea Hotărîrii Guvernului nr. 950/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisar pentru localitățile urbane și rurale.				
3	Gradul general de compatibilitate <i>Parțial compatibil.</i> Modificarea Hotărîrii Guvernului nr. 950/2013 se referă la prevederile Legii nr. 112/2014, Anexa XI, Capitolul 16 (Mediul Înconjurător), componenta <i>Calitatea apei și gestionarea resurselor</i> , Directiva 91/271/CEE privind tratarea apelor urbane reziduale, acțiunea „ <i>identificarea zonelor sensibile și aglomerărilor</i> ”, cu specificare asupra părții ce ține de „ <i>identificarea aglomerărilor</i> ” stabilită în articolul 5 (2) al acestei Directive.				
Actul Uniunii Europene		Actul normativ național	Gradul de compatibilitate	Observațiile RMoldova	Observațiile Uniunii Europene
4		5	6	7	8

Directiva Consiliului Comunității Europene din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (91/271/CEE), Articolul 5: (1) În sensul alineatului (2), statele membre identifică, până la 31 decembrie 1993, zonele sensibile pe baza criteriilor definite la anexa II. (2) Statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate în zonele sensibile, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4, până la 31 decembrie 1998, pentru toate evacuările care provin din aglomerări cu EL mai mare de 10 000. (3) Evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale menționate la alineatul (2) respectă condițiile corespunzătoare din anexa I punctul B. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18. (4) Cu toate acestea, condițiile impuse unei stații de epurare în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu se aplică în mod obligatoriu zonelor sensibile, dacă se poate dovedi că procentul minim de reducere a încărcării globale care intră în toate stațiile de epurare a apelor reziduale urbane din această zonă atinge cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de fosfor și cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de azot. (5) Pentru evacuările de la stațiile de epurare a apelor urbane situate în bazinele hidrografice corespunzătoare zonelor	Proiectul HG nr. 950/2013: e) la punctul 7: se completează cu litera h) cu următorul cuprins: „h) detereminarea aglomerărilor umane în conformitate cu Anexa nr. 8 la prezentul Regulament Z¹⁰) se completează cu Anexele nr. 7 și 8 cu următorul cuprins: Anexa nr. 8 la Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemele de canalizare și/sau în emisarului de apă pentru localitățile urbane și rurale Metodologia privind delimitarea aglomerărilor.	<i>Parțial compatibil</i>	Articolul 5 obligă statele să identifice zonele sensibile cu referire cerințe speciale de epurare a apelor uzate în aceste zone. Actualmente în RM nu sînt stabilite zonele sensibile și aglomerările cu peste 10 000 EL. Întru executarea Legii nr. 112/2014 pentru ratificarea Acordului de Asociere între Republica Moldova-UE, în proiectul hotărîrii de Guvern este inclusă Metodologia privind delimitarea acestora.	Transpunerea integrală a acestei Directive nu este obligatorie conform Legii nr. 112/2014: RM se angajează să își apropie progresiv legislația națională de legislația UE. În acest context, modificările actului menționat se referă la implementare a prevederilor Art. 5 al Directivei, care stabilește cerința privind identificarea aglomerărilor în termen de 6 ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.
--	--	----------------------------------	---	---

sensibile și care contribuie la poluarea acestor zone, se aplică alineatele (2), (3) și (4). Atunci când bazinele hidrografice menționate la primul paragraf se situează, în totalitate sau parțial, într-un alt stat membru, se aplică articolul 9. (6) Statele membre veghează ca lista zonelor sensibile să fie revizuită cel puțin la fiecare patru ani. (7) Statele membre veghează ca zonele identificate ca sensibile ca urmare a revizuirii prevăzute la alineatul (6) să se conformeze condițiilor menționate anterior în termen de șapte ani. (8) Un stat membru nu este obligat să identifice zonele sensibile în sensul prezentei directive, dacă acest stat aplică pe întreg teritoriul său tratarea prevăzută la alineatele (2), (3) și (4). (2): Statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate în zonele sensibile, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4, până la 31 decembrie 1998, pentru toate evacuările care provin din aglomerări cu EL mai mare de 10 000.				
--	--	--	--	--

Articolul 1 Prezenta directivă se aplică colectării, tratării și evacuării apelor urbane reziduale, precum și tratării și evacuării apelor uzate care provin din anumite sectoare industriale. Prezenta directivă are ca obiect protejarea mediului împotriva deteriorării datorate evacuărilor de ape reziduale menționate anterior.	Legea apelor nr. 272/2011, Articolul 39. Cerințele de epurare a apelor uzate în localitățile urbane Articolul 40. Cerințele de epurare a apelor uzate în localitățile rurale În baza prevederii articolului 39 al acestei legi a fost elaborat și aprobat Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemele de canalizare și/sau în emisarului de apă pentru localitățile urbane și rurale (Hotărârea Guvernului nr. 950/2013). HG nr. 802/2013 cu privire la aprobarea REGULAMENTUL privind condițiile de deversare a apelor uzate în corpurile de apă			
Articolul 2 În sensul prezentei directive: 1. „ape urbane reziduale” înseamnă apele menajere uzate sau amestecul de ape menajere uzate cu ape industriale uzate și/sau ape de scurgere; 2. „ape menajere uzate” înseamnă apele uzate care provin de la așezări și servicii rezidențiale și care sunt generate, în special, de metabolismul uman și de activitățile menajere; 3. „ape industriale uzate” înseamnă toate apele uzate care provin din spațiile utilizate în scopuri comerciale sau industriale, altele decât apele menajere uzate sau apele de scurgere; 4. „aglomerare” înseamnă o zonă în care populația și/sau activitățile economice sunt	Legea apelor nr. 272/2011. - <i>aglomerări</i> – zone în care populația și/sau activitățile economice sînt suficient de concentrate pentru a face posibilă colectarea apelor uzate din localitățile urbane și rurale și direcționarea acestora spre o stație de epurare sau spre un punct final de deversare; Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare. - <i>ape menajere uzate</i> – ape de canalizare rezultate din folosirea apei în gospodării, instituții publice și			

concentrate suficient, astfel încât să fie posibilă colectarea apelor urbane reziduale în vederea dirijării lor către o stație de epurare sau un punct final de evacuare; 5. „sistem de colectare” înseamnă un sistem de canalizare care adună și transportă apele urbane reziduale; 6. „echivalent-locuitor (EL)” înseamnă încărcarea organică biodegradabilă cu o cerere biochimică de oxigen în cinci zile (CBO5) de 60 de grame de oxigen pe zi; 7. „tratare primară” înseamnă tratarea apelor urbane reziduale printr-un procedeu fizic și/sau chimic care cuprinde decantarea materiilor solide în suspensie sau prin alte procedee prin care CBO5 a apelor reziduale care intră se reduce cu cel puțin 20 % înaintea evacuării, și totalul materiilor solide în suspensie al apelor reziduale care intră, cu cel puțin 50 %; 8. „tratare secundară” înseamnă tratarea apelor urbane reziduale printr-un procedeu care conține în general o tratare biologică cu decantare secundară sau printr-un procedeu care permite respectarea condițiilor din tabelul 1 din anexa I; 9. „tratare corespunzătoare” înseamnă tratarea apelor urbane reziduale prin orice procedeu și/sau sistem de evacuare care să permită, pentru apele receptoare de deșeuri, respectarea obiectivelor de calitate reținute, precum și conformarea la dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive și ale altor directive comunitare; 10. „nămoluri” înseamnă nămolurile reziduale, tratate sau nu, care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale;	servicii, care provin din metabolismul uman, din activități menajere și igienico-sanitare și care sînt deversate în sistemul de canalizare; - <i>ape industriale uzate</i> – toate apele uzate care provin din spațiile utilizate în scopuri comerciale sau industriale, altele decît apele menajere uzate sau apele pluviale; - <i>sistem public de canalizare</i> – ansamblu de instalații tehnologice, echipamente funcționale și dotări specifice prin care se realizează serviciul public de canalizare. Sistemul public de canalizare cuprinde, în special, următoarele componente: rețele publice de canalizare, stații de pompare, stații de epurare, colectoare de evacuare spre emisar; HG nr. 950/2013 - <i>ape urbane uzate</i> – ape menajere uzate sau amestec de ape menajere uzate cu ape industriale uzate și/sau ape de scurgere; - <i>echivalent-locuitor (EL)</i> – încărcarea organică biodegradabilă avînd un consum biochimic de oxigen la 5 zile – CBO5 - de 60 g O2/zi; Normativ în construcții NCM G.03.01 – 2012. În prezentul document normativ sunt utilizați termeni și definiții în conformitate cu SM 161			
---	---	--	--	--

11. „eutrofizare” înseamnă îmbogățirea apei cu elemente nutritive, în special cu compuși ai azotului și/sau ai fosforului, provocând o dezvoltare accelerată a algelor și a vegetalelor din specii superioare, care duc la o perturbare nedorită a echilibrului organismelor prezente în apă și la o degradare a calității apei respective; 12. „estuar” înseamnă zona de tranziție la gura de vărsare a unui curs de apă, între apa dulce și apele litorale. Statele membre stabilesc limitele exterioare (maritime) ale estuarelor în sensul prezentei directive, în cadrul programului de punere în aplicare, conform articolului 17 alineatele (1) și (2); 13. „ape litorale” înseamnă apele din afara etiajului sau a limitei exterioare a unui estuar.	„Alimentație cu apă și canalizări Terminologia”. SR EN 1085:2007, IDT „Epurarea apelor uzate”. SR 10898:2005, IDT „Alimentări cu apă și canalizări”.			
Articolul 3 (1) Statele membre veghează ca toate aglomerările să fie echipate cu sisteme de colectare a apelor urbane reziduale: — până la 31 decembrie 2000, pentru cele al căror echivalent-locuitor (EL) este mai mare de 15 000 și — până la 31 decembrie 2005, pentru cele al căror EL se situează între 2 000 și 15 000. Pentru evacuările de ape urbane reziduale în ape receptoare considerate ca „zone sensibile”, definite la articolul 5, statele membre asigură instalarea unor sisteme de colectare până la 31 decembrie 1998, pentru aglomerările al căror EL este mai mare de 10 000. Atunci când instalarea unui sistem de colectare nu se justifică, fie pentru că nu ar	Strategia de alimentare cu apă și sanitație (2014-2028) aprobată prin HG nr. 199/2014: Investițiile pe termen mediu incluse în această Strategie se axează atât pe zonele urbane, cât și pe cele rurale. În zonele rurale, comunele și satele vor fi grupate după mărime, deoarece necesitățile lor sînt foarte diferite. Comunele care au o populație de peste 7.000 de locuitori sînt asimilate orașelor de mărime medie, iar cele cu peste 5.000 de locuitori – orașelor de mărime mică. Prin urmare, acolo unde nu există sisteme de alimentare cu apă și canalizare, investițiile pentru construirea unor sisteme noi			

prezenta interes pentru mediu, fie pentru că instalarea sa presupune un cost excesiv, se utilizează sisteme individuale sau alte sisteme corespunzătoare care să asigure un nivel identic de protecție a mediului. (2) Sistemele de colectare descrise la alineatul (1) trebuie să respecte cerințele din anexa I punctul A. Aceste cerințe se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.	centralizate de alimentare cu apă și canalizare, inclusiv stațiile de epurare a apei uzate, se vor calcula pe baza celor mai ieftine și sigure soluții.			
Articolul 4 (1) Statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate, să facă obiectul unei tratări secundare sau echivalente, în următoarele împrejurări: —până la 31 decembrie 2000, pentru toate evacuările care provin de la aglomerări cu EL mai mare de 15 000; —până la 31 decembrie 2005, pentru toate evacuările care provin de la aglomerări cu EL cuprins între 10 000 și 15 000; —până la 31 decembrie 2005, pentru evacuările în apele dulci și în estuare, care provin de la aglomerări cu EL cuprins între 2000 și 10 000. (2) Evacuările de ape urbane reziduale în apele situate în regiuni muntoase (la o altitudine mai mare de 1 500 m), unde este dificil să se aplice o tratare biologică eficientă din cauza temperaturilor scăzute, pot face obiectul unei tratări mai puțin riguroase decât cea prevăzută la alineatul (1), cu condiția să se indice pe baza unor studii aprofundate că aceste evacuări nu deteriorează mediul.	Legea apelor nr. 272/2011. Articolul 39. Cerințele de epurare a apelor uzate în localitățile urbane. Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare. Articolul 22. Evacuarea apelor uzate (1) Cantitatea de substanțe poluante în apele uzate evacuate în sistemele publice de canalizare trebuie să nu depășească concentrația maxim admisibilă. HG nr. 950/2013 Prezentul Regulament are drept scop stabilirea cerințelor pentru exploatarea sistemelor de colectare a apelor uzate în localitățile urbane și pentru exploatarea stațiilor de epurare. Pentru stațiile de epurare încărcarea cu poluanți a apelor uzate se exprimă în locuitori echivalenți (EL) și se calculează în baza încărcării medii maxime săptămânale în consum biochimic de oxigen			

(3) Evacuările din stațiile de epurare a apelor urbane reziduale prevăzute la alineatele (1) și (2) respectă condițiile din anexa I punctul B. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18. (4) Încărcarea exprimată în EL se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale care intră în instalația de tratare în cursul anului, cu excepția situațiilor neobișnuite, cum ar fi cele produse de precipitații intense.	(CBO5) intrat în stația de epurare în cursul unui an, exceptând situațiile de fenomene hidrometeorologice neobișnuite, excepționale, cum sînt precipitațiile abundente.			
Articolul 5 (1) În sensul alineatului (2), statele membre identifică, până la 31 decembrie 1993, zonele sensibile pe baza criteriilor definite la anexa II. (2) Statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate în zonele sensibile, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4, până la 31 decembrie 1998, pentru toate evacuările care provin din aglomerări cu EL mai mare de 10 000. (3) Evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale menționate la alineatul (2) respectă condițiile corespunzătoare din anexa I punctul B. Aceste condiții se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18. (4) Cu toate acestea, condițiile impuse unei stații de epurare în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu se aplică în mod obligatoriu zonelor sensibile, dacă se poate dovedi că procentul minim de reducere a încărcării	Urmează elaborarea unei noi hotărîri de Guvern, care va prevedea modalitate de identificare a zonelor sensibile și ulterior este planificată însăși delimitarea acestora. Termenul de realizare a acestei acțiuni este de 6 ani de la intrarea în vigoare a Acordului de Asociere RM-UE în conformitate cu Legea nr. 112/2014, Anexa XI, Capitolul 16 (Mediul Înconjurător), Componenta <i>Calitatea apei și gestionarea resurselor</i>, cu referire la Directiva 91/271/CEE privind tratarea apelor urbane reziduale. HG nr. 950/2013 Capitolul VI: Criterii pentru identificarea zonelor sensibile Pct. 44. Un emisar poate fi identificat ca zonă sensibilă dacă aparține uneia dintre grupele de mai jos: 1) lacuri naturale cu apă dulce, alte ape dulci, care se dovedesc a fi			

globale care intră în toate stațiile de epurare a apelor reziduale urbane din această zonă atinge cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de fosfor și cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de azot. (5) Pentru evacuările de la stațiile de epurare a apelor urbane situate în bazinele hidrografice corespunzătoare zonelor sensibile și care contribuie la poluarea acestor zone, se aplică alineatele (2), (3) și (4). Atunci când bazinele hidrografice menționate la primul paragraf se situează, în totalitate sau parțial, într-un alt stat membru, se aplică art. 9. (6) Statele membre veghează ca lista zonelor sensibile să fie revizuită cel puțin la fiecare patru ani. (7) Statele membre veghează ca zonele identificate ca sensibile ca urmare a revizuirii prevăzute la alineatul (6) să se conformeze condițiilor menționate anterior în termen de șapte ani. (8) Un stat membru nu este obligat să identifice zonele sensibile în sensul prezentei directive, dacă acest stat aplică pe întreg teritoriul său tratarea prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).	eutrofe sau care în viitorul apropiat pot deveni eutrofe dacă nu se iau măsuri de protecție. 2) O zonă nu mai este considerată sensibilă dacă timp de 7 ani de la identificare corespunde cerințelor din punctul de vedere al aportului în fosfor și azot, prevăzute în anexa nr.2 la prezentul Regulament. Pct. 45. Pentru a se asigura că emisarele, identificate ca zone sensibile care sînt și receptoare pentru apele uzate, corespund, din punct de vedere al calității, reglementărilor în domeniu, autoritatea competentă stabilește în avizele/autorizațiile de mediu pentru folosința specială a apelor prescripții mai severe decît cele prezentate în anexa nr.2 la prezentul Regulament, în dependență de gradul de poluare a apelor, pentru a nu admite eutroficarea lor. Pct. 46. În funcție de specificul apelor uzate industriale care se deversează în rețelele de canalizare, de utilizările din aval și de obiectivele de calitate ale emisarului, autoritatea competentă poate stabili și alte condiții de calitate pentru efluenții stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, suplimentar celor prevăzute în anexele nr. 1 și nr.2 la prezentul Regulament. Pct. 47. Punctele de evacuare pentru apele uzate urbane se aleg, avîndu-se			
---	---	--	--	--

	în vedere maxima reducere a efectelor asupra emisarului. Pct. 48. Apele uzate epurate se vor reutiliza ori de câte ori acest lucru este posibil, cu avizul autorităților în domeniu, în funcție de origine și de domeniul de utilizare. Pct. 49. Nămolurile provenite din stațiile de epurare a apelor uzate se depozitează în mod corespunzător sau se utilizează ori de câte ori acest lucru este posibil. Pct. 50. Utilizarea nămolurilor se poate face numai cu avizul autorității competente, în funcție de origine și de domeniul de utilizare. Pct. 51. Apele uzate industriale provenite din sectoarele industriale nominalizate în anexa nr. 2 vor respecta condițiile prevăzute în anexa nr.1 la prezentul Regulament, înainte de evacuare în emisare.			
Articolul 6 (1) În sensul alineatului (2), statele membre pot identifica, până la 31 decembrie 1993, <i>zone mai puțin sensibile</i> pe baza criteriilor stabilite la anexa II.	Zonele mai puțin sensibile vor fi examinate în cadrul elaborării unei noi hotărâri de Guvern, care va prevedea modalitate de identificare a zonelor sensibile.			
Articolul 7 Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 2005, apele urbane reziduale să fie tratate, înainte de a fi evacuate, în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 punctul 9, în următoarele cazuri: - evacuări în ape dulci și estuare, care provin din aglomerări cu EL mai mic de 2000;	Legea apelor nr. 272/2011. Capitolul V PROTECȚIA APELOR, Art. 34. Interzicerea poluării apelor (1) Deversarea, introducerea de poluanți într-un corp de apă de suprafață, într-un corp de apă subterană, în terenurile fondului de apă sau în terenurile din care este posibilă scurgerea într-un corp de			

—evacuări în ape litorale, care provin din aglomerări cu EL mai mic de 10 000.	apă de suprafață sau într-un corp de apă subterană sînt interzise, cu excepția cazurilor în care se efectuează în conformitate cu condițiile de deversare a apei uzate prevăzute în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei. HG nr. 950/2013: Capitolul IV Evacuarea apelor uzate în emisare 24. Limitele maxime admisibile de încărcare cu poluanți a apelor uzate la evacuarea în emisare sînt prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul Regulament. Ele se măsoară în punctul de control situat în amonte de descărcare.			
Articolul 8 (1) În cazuri excepționale datorate unor probleme tehnice și în sprijinul grupurilor de populație determinate în funcție de considerente geografice, statele membre pot prezenta Comisiei o cerere specială de prelungire a termenului pentru conformarea la dispozițiile articolului 4.	Nu este reglementat în cadrul normativ.			
Articolul 9 În cazul în care apele care țin de jurisdicția unui stat membru sunt alterate de evacuările de ape urbane reziduale care provin de la un alt stat membru, statul membru ale cărui ape sunt poluate poate notifica faptele celui alt stat membru și Comisiei.	Nu este reglementat în cadrul normativ.			
Articolul 10 Statele membre veghează ca stațiile de epurare a apelor urbane reziduale, construite în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 4, 5, 6 și 7, să fie concepute,	Nu este reglementat în cadrul normativ.			

construite, exploatate și întreținute astfel încât să aibă un randament suficient în toate condițiile climatice normale ale locului în care sunt amplasate. Este necesar să se țină seama de variațiile sezoniere ale încărcării în momentul conceperii acestor instalații.				
Articolul 11 (1) Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 1993, evacuarea de ape industriale uzate în sistemele de colectare și stațiile de epurare a apelor urbane reziduale să facă obiectul unor reglementări prealabile și/sau al unor autorizații specifice din partea autorităților competente sau a organismelor corespunzătoare. (2) Reglementările și/sau autorizațiile specifice trebuie să respecte condițiile prevăzute la anexa I punctul C. Aceste condiții se pot modifica conform procedurii prevăzută la art.18. (3) Reglementările și autorizațiile specifice se reexaminează și, dacă este necesar, se adaptează la intervale regulate.	Legea nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător Art. 47. - Agenții economici, indiferent de forma de proprietate, care folosesc resursele acvatice și care evacuează ape uzate sînt obligați: b) să asigure preepurarea apelor reziduale la nivelul standardelor stabilite înainte de deversarea lor în rețeaua de canalizare a localităților. Acumularea apelor reziduale în orice rezervoare este admisă numai cu acordul comun al autorităților administrației publice locale, al autorităților pentru mediu și al serviciului sanitar epidemiologic; Legea apelor nr. 272/2011. Capitolul V PROTECȚIA APELOR, Art. 39. Cerințele de epurare a apelor uzate în localitățile urbane Cerințele pentru exploatarea sistemelor de colectare a apelor uzate în localitățile urbane și pentru exploatarea stațiilor de epurare se stabilesc printr-un regulament aprobat de Guvern, care trebuie să conțină prevederi referitor la:			

	c) obligativitatea deversării tuturor apelor industriale uzate într-un sistem de colectare în localitățile urbane, care trebuie să aibă loc pe baza unui acord, cu excepția cazurilor argumentate din punct de vedere tehnic, economic și ecologic; Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare. Articolul 22. Evacuarea apelor uzate (5) Evacuarea apelor uzate în sistemele publice de canalizare se efectuează numai în baza avizelor de racordare și/sau a acordurilor de preluare întocmite în scris, eliberate de operatorii care administrează și exploatează sistemele de canalizare și care exercită controlul calității apelor recepționate și al contractelor de furnizare/prestare a serviciului de canalizare încheiate. O condiție obligatorie pentru eliberarea acordurilor de preluare a apelor uzate agenților economici care dispun de fântâni arteziene este deținerea autorizației de mediu pentru folosința specială a apei conform Legii apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011. HG nr. 950/2013 Pct. 10. Consumatorii, alții decât cei casnici, au obligația epurării locale a apelor uzate, astfel încât în punctul de control să fie asigurată			
--	---	--	--	--

	respectarea condițiilor prevăzute în avizul de branșare/racordare eliberat de operator, în contractul de furnizare a serviciilor, precum și în normativele de evacuare, cu respectarea CMA. Pct. 11. În situația în care apele uzate industriale sînt evacuate direct în rețeaua de canalizare, se interzice descărcarea de substanțe periculoase și prioritar periculoase.			
Articolul 12 (1) Apele uzate tratate se reutilizează, dacă acest lucru se dovedește adecvat. Căile de evacuare trebuie să reducă la maximum efectele negative asupra mediului.	Nu este reglementat în cadrul normativ.			
Articolul 13 (1) Statele membre veghează ca, până la 31 decembrie 2000, apele industriale uzate biodegradabile care provin de la instalațiile sectoarelor industriale enumerate la anexa III și care nu intră în stațiile de epurare a apelor urbane reziduale înainte de a fi evacuate în apele receptoare să respecte, înainte de evacuare, condițiile stabilite în reglementările prealabile și/sau autorizațiile specifice ale autorității competente sau ale organismului corespunzător pentru toate evacuările care provin din instalații prevăzute pentru un EL de cel puțin 4 000. (2) Până la 31 decembrie 1993, autoritatea competentă sau organismul corespunzător din fiecare stat membru stabilește condițiile pentru evacuarea acestor ape uzate în funcție de natura sectorului industrial în cauză. (3) Comisia efectuează un studiu comparativ al condițiilor impuse de statele	Legea apelor nr. 272/2011. Capitolul V PROTECȚIA APELOR, Art. 34. Interzicerea poluării apelor (1) Deversarea, introducerea de poluanți într-un corp de apă de suprafață, într-un corp de apă subterană, în terenurile fondului de apă sau în terenurile din care este posibilă scurgerea într-un corp de apă de suprafață sau într-un corp de apă subterană sînt interzise, cu excepția cazurilor în care se efectuează în conformitate cu condițiile de deversare a apei uzate prevăzute în autorizația de mediu pentru folosința specială a apei. (2) Substanțele specifice care se introduc în apele de suprafață în scopuri de pescuit sau de acvacultură, dar care nu produc			

membre până la 31 decembrie 1994. Comisia își publică concluziile într-un raport și prezintă, dacă este necesar, o propunere corespunzătoare.	impact negativ asupra calității apelor receptoare și pentru care nu este necesară obținerea condițiilor de deversare a apei uzate, se stabilesc într-un regulament aprobat de Guvern. Art. 35. Substanțele prioritar periculoase Lista substanțelor prioritar periculoase care, din cauza naturii lor periculoase sau a riscului sporit pe care îl prezintă pentru mediu, nu pot fi deversate în corpuri de apă de suprafață, în corpuri de apă subterane sau pe terenuri ale fondului de apă se aprobă de Guvern. Art. 36. Cerințele privind deversarea substanțelor periculoase (1) Cerințele privind deversarea substanțelor periculoase, altele decât substanțele prioritar periculoase prevăzute la art. 35, se stabilesc într-un regulament aprobat de Guvern (2) Conținutul celor mai bune tehnici disponibile se aprobă de organul central al administrației publice în domeniul mediului. HG nr. 802/2013 cu privire la aprobarea REGULAMENTUL privind condițiile de deversare a apelor uzate în corpurile de apă Actul transpune: - anexa III din Directiva 91/271/CE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane			
--	--	--	--	--

	reziduale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 135 din 30 mai 1991;			
Articolul 14 (1) Nămolurile de epurare se reutilizează atunci când acest lucru se dovedește necesar. Căile de evacuare trebuie să reducă la maximum efectele negative asupra mediului. (2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare veghează ca, până la 31 decembrie 1998, evacuarea nămolurilor care provin de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale să facă obiectul unor norme generale sau al înregistrării, al sau autorizării. (3) Statele membre asigură, până la 31 decembrie 1998, eliminarea nămolurilor de epurare în apele de suprafață prin deversare de pe vapoare, evacuare prin conducte sau prin orice alt mijloc. (4) Până la eliminarea formelor de evacuare menționate la alineatul (3), statele membre asigură autorizarea și reducerea treptată a cantităților totale de substanțe toxice, persistente sau bioacumulabile conținute în nămolurile evacuate în apele de suprafață.	HG nr. 1157/2008 cu privire la aprobarea Reglementării tehnice “Măsurile de protecție a solului în cadrul practicilor agricole” Secțiunea 11 <i>Măsuri de protecție a solului în condiții de utilizare a nămolurilor în agricultură, în special a celor de la stațiile de epurare</i> 32. Nămolurile pot fi utilizate în agricultură numai în conformitate cu prezenta Reglementare. 33. Nămolurile definite la punctul 2 pot fi utilizate în agricultură în calitate de fertilizanți după eliberarea avizelor de către Serviciul Sanitaro-Epidemiologic de Stat în baza expertizelor toxico-igienice și sanitaro-chimice a formelor preparative a nămolurilor de epurare. 34. Valorile pentru concentrațiile de metale grele în solurile pe care se aplică nămoluri, concentrațiile de metale grele din nămoluri și cantitățile maxime anuale ale metalelor grele care pot fi introduse în sol cu destinație agricolă sînt prezentate în anexele nr.1, nr.2 și nr.3. 35. Nămolurile trebuie să corespundă normelor igienice și se utilizează astfel încît acumularea de metale grele în sol să nu ducă la o			

	depășire a valorilor-limită menționate în anexa nr. 1 la prezenta Reglementare tehnică. În acest scop, se aplică una din următoarele proceduri: 1) se stabilesc cantitățile maxime de nămoluri exprimate în tone de materie uscată, care poate fi aplicată pe sol pe unitatea de suprafață și pe an, respectându-se în același timp valorile-limită pentru concentrația de metale grele în nămoluri, care se stabilește în conformitate cu anexa nr. 2 la prezenta Reglementare tehnică. 2) se asigură respectarea valorilor-limită pentru cantitățile de metale introduse în sol pe unitatea de suprafață și pe unitatea de timp, prezentate în anexa nr. 3 la prezenta Reglementare tehnică. 36. Nămolurile trebuie să fie tratate înainte de a fi utilizate în agricultură. 37. Se interzice utilizarea de nămoluri sau furnizarea de nămoluri în vederea utilizării lor: 1) pe pășuni sau pe culturi furajere cu minimum trei săptămâni pînă la începutul pășunatului și recoltării culturilor furajere. 2) pe terenurile cultivate cu legume și fructe în timpul perioadei de vegetație, cu excepția culturilor de pomi fructiferi; 3) pe solurile destinate culturilor de legume și fructe, pentru o perioadă			
--	---	--	--	--

	de 10 luni înainte de recoltare și în timpul recoltării; 4) nămolurile ce conțin substanțe în cantități ce posedă acțiune cancerigenă și mutagenă, nu sînt admise spre utilizare. 38. La utilizarea nămolurilor utilizatorii trebuie să țină cont de necesitățile nutriționale ale plantelor și să nu admită posibilitatea alterării calității solurilor și a apelor de suprafață și subterane. 39. Nămolurile și solurile pe care acestea sînt utilizate trebuie analizate după cum se menționează în anexele nr. 4 și 5 la prezenta Reglementare tehnică. HG nr. 950/2013 <i>Capitolul V Utilizarea nămolului provenit de la stațiile de epurare a apelor uzate</i> 41. Nămolurile rezultate de la procesele de epurare a apelor uzate sînt tratate conform proiectelor implementate la stațiile de epurare. Nămolurile generate, după prelucrare, se transportă sau se depozitează în zonele de depozitare ale stației de epurare. După efectuarea studiilor specializate, nămolul se utilizează în calitate de îngrășămintă organice, se incinerează sau se îngroapă. Cînd nămolul nu are calitatea necesară pentru utilizare în agricultură, există alte opțiuni de tratare, de exemplu, incinerarea lui.			
--	--	--	--	--

	Companiile de fabricare a cimentului pot utiliza nămolul din stațiile de epurare ale aglomerărilor umane, ca alternativă de materie primă pentru producerea de energie. 42. La modernizarea și re tehnologizarea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane vor fi întreprinse măsuri pentru modernizarea epurării secundare-biologice și îmbunătățirea calității nămolului rezultat. De asemenea, prin fermentarea anaerobă a nămolului se obține gaz metan. În aceste procese, deshidratarea nămolului va fi mai eficientă, prin utilizarea de instalații noi și mai performante. 43. Evacuările din stațiile de epurare a apelor uzate urbane în zonele sensibile supuse eutrofizării trebuie să respecte suplimentar prescripțiile din anexa nr. 5 la prezentul Regulament. Prevederile anexei nr. 5 se aplică după identificarea și aprobarea listei zonelor sensibile.			
Articolul 15 (1) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare supraveghează: —evacuările care provin de la stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, pentru a verifica respectarea condițiilor din anexa I punctul B, în conformitate cu procedurile de control stabilite la anexa I punctul D; —cantitățile și compoziția nămolurilor de epurare evacuate în apele de suprafață.	Legea nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, Secțiunea 3 Inspectoratul pentru Protecția Mediului Art. 26. - (1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului are funcția de exercitare a controlului de stat asupra respectării legilor și altor acte normative în problemele protecției mediului și folosirii resurselor naturale.			

(2) Autoritățile competente sau organismele corespunzătoare supraveghează apele receptoare de deșeuri provenind de la stațiile de epurare a apelor urbane reziduale și din evacuări directe, cum ar fi cele descrise la articolul 13, atunci când există temeri că mediul receptor va fi puternic deteriorat de aceste evacuări. (3) În cazul evacuărilor conforme cu dispozițiile articolului 6 și în cazul evacuării de nămoluri în apele de suprafață, statele membre stabilesc o supraveghere și efectuează orice studiu care poate fi necesar pentru a garanta că deversarea sau evacuarea de nămoluri nu deteriorează mediul. (4) Informațiile colectate de autoritățile competente sau de organismele corespunzătoare în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) se păstrează în statul membru și se pun la dispoziția Comisiei în decurs de șase luni de la primirea unei cereri în acest sens. (5) Principiile directe pentru supravegherea prevăzută la alineatele (1), (2) și (3) pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 18.	Legea nr. 303/2013: Art. 14. Atribuțiile operatorului: d) monitorizarea strictă a calității apei potabile și a apei uzate distribuite/ recepționate prin intermediul sistemelor publice de alimentare cu apă și/sau de canalizare, în conformitate cu normele igienico-sanitare în vigoare și cu concentrațiile maximal admisibile ale substanțelor poluante în apele uzate la deversarea lor în rețeaua publică de canalizare, în stația de epurare sau în emisar;			
Articolul 16 Fără a aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind libertatea de acces la informații privind mediul (5), statele membre asigură publicarea la fiecare doi ani, de către autoritățile și organismele în cauză, a unui raport de situație privind evacuarea apelor urbane reziduale și a nămolurilor din sectorul lor. Statele membre transmit aceste rapoarte Comisiei îndată după publicarea lor.	Nu este reglementat în cadrul normativ.			

Articolul 17 (1) Statele membre stabilesc, până la 31 decembrie 1993, un program de punere în aplicare a prezentei directive. (2) Statele membre transmit Comisiei informațiile privind programul până la 30 iunie 1994. (3) După caz, statele membre transmit Comisiei, la fiecare doi ani, o actualizare a informațiilor prevăzute la alineatul (2), până la 30 iunie. (4) Metodele și modelele de prezentare care trebuie adoptate pentru rapoartele privind programele naționale se determină în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18. Orice modificare a acestor metode și modele de prezentare se adoptă în conformitate cu aceeași procedură. (5) Comisia efectuează, la fiecare doi ani, o examinare și o evaluare a informațiilor pe care le-a primit în conformitate cu alineatele (2) și (3) și publică un raport în acest sens.	Nu este reglementat în cadrul normativ existent.			Conform Legii nr. 112/2014, Anexa XI, Capitolul 16, componenta <i>Calitatea apei și gestionarea resurselor</i>: Calendarul privind executarea acțiunii: <i>Elaborarea programului tehnic și de investiții pentru punerea în aplicare a cerințelor privind tratarea apelor uzate urbane</i> stabilește 8 ani de la întrarea în vigoare a Acoedului RM-UE.
Articolul 18 (1) Comisia este sprijinită de un comitet format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei. (2) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce	Nu este reglementat în cadrul normativ.			

urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect într-un termen pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză.				
Articolul 19 (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 1993. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.	Nu este reglementat în cadrul normativ.			
Articolul 20 Prezenta directivă se adresează statelor membre. Adoptată la Bruxelles, 21 mai 1991.				